

בש"פ 6494/18 - אליהו בר זכאי, עו"ד אורי קינן; עו"ד ג'ולי אזולאי נגד מדינת ישראל, עו"ד עידית פרג'ון

בבית המשפט העליון

בש"פ 6494/18

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: אליהו בר זכאי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 7.9.2018 בפ"ת 49380-08-16 שניתנה על ידי
כבוד השופט א' הימן

תאריך הישיבה: ז' בתשרי התשע"ט (16.9.2018)

בשם העורר: עו"ד אורי קינן; עו"ד ג'ולי אזולאי

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

*

1. נגד העורר תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו ביצוע שורה של עבירות, בהן הריגה, חבלה חמורה, נהיגה בשכרות ושיבוש מהלכי משפט. עיקרי הדברים, בתמצית שבתמצית, נהיגה פרועה תחת השפעת אלכוהול, שסופה הטראגי במותו של אילון שלו-אמסלם ז"ל ובפציעתו באורח קשה של דניאל חכמי, נערים כבני 13 שחזרו מבילוי משותף.
2. העורר נעצר ביום 27.7.2018, מספר שעות לאחר האירוע, ומעצרו הוארך מעת לעת. ביום 5.8.2018, בטרם הגשת כתב האישום, שוחרר העורר על-ידי בית משפט השלום ל'מעצר בית' בפיקוח לילי של הוריו. ביום 23.8.2018, לאחר הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית המשפט המחוזי "בקשה לקביעת תנאים כחלופה למעצר עד תום ההליכים", במסגרתה ביקשה להחמיר את תנאי 'מעצר הבית' של העורר, ולהורות על 'מעצר בית' לאורך כל שעות היממה בפיקוח מלא. ביום 7.9.2018 קיים בית המשפט המחוזי דיון, שבסופו נעתר לבקשת המדינה, והורה על 'מעצר בית' מלא של העורר בבית הוריו, נוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, והחשש לשיבוש הליכי המשפט. בהמשך לכך, דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של העורר להתיר לו לצאת מ'מעצר הבית', על מנת להתפלל בציבור את תפילות החגים בבית כנסת הקרוב למקום מגוריו.
3. מכאן הערר שלפני, במסגרתו מלין העורר על ההחלטה להורות על 'מעצר בית' מלא בעניינו, ולדחות את בקשתו להתפלל בציבור את תפילות החגים. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי כשנעתר לבקשת המדינה והקשיח את תנאי 'מעצר הבית', הגם שלא נתחדש דבר לאחר הגשת כתב האישום. אדרבה, בשלב זה פחת החשש בעניינו, בשים לב לכך ששהה ב'מעצר בית' בתנאים מקלים יותר למעלה מחודש-ימים, בעוד החקירה מתנהלת, ולא הפך את התנאים שנקבעו. אשר להחלטה שלא לאפשר לו לצאת מ'מעצר הבית' לשם השתתפות בתפילות החגים, טוען העורר, כי בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו ללא נימוק, תוך התעלמות מן הפסיקה שהתירה זאת במקרים חמורים לא פחות. בשולי טענותיו תוקף העורר את אופן ניהול הדיון על-ידי בית המשפט המחוזי, אשר ניהל לטענתו דין ודברים, שלא לפרוטוקול, עם הוריהם של אילון ז"ל ודניאל, ובכך פגע לדבריו בזכותו להליך ראוי והוגן.
4. בדיון שהתקיים לפני אתמול טענה ב"כ המדינה, כי דין הערר להידחות. לדבריה, החלטת בית המשפט המחוזי בנסיבות העניין מידתית, והולמת את עילות המעצר. במהלך הדיון ביקשתי להביא את הצדדים לידי הסכמה על 'מעצר בית' מלא, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, תוך מתן הקלה מסוימת לעניין תפילות החגים. מאוחר יותר, לאחר התייעצות, הודיעה ב"כ המדינה כי אין לשיטתה מקום לאפשר לעורר לצאת מ'מעצר בית' לשם תפילה בציבור.
5. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים מזה ומזה, איזנתי ושקלתי, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות ברובו, ולהתקבל במקצתו. המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום, קשים ורעים. כך לפני האירוע - כשנהג לכאורה קלות דעת בלתי-נתפסת, על אף שחברו התרה בו; כך לאחר האירוע - כשפעל לכאורה בקור רוח להרחיק את עצמו מן העבירה. ההליך המשפטי בראשיתו, עוד חזון למועד, לא נכביר מילים. די במה שהונח לפנינו כדי להצדיק את מעצרו של העורר 'מעצר בית' מלא. לא למותר להדגיש: חומרת המעשים המיוחסים לעורר עשויה כעקרון להצדיק גם מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג וברח בבית מעצר; העורר, החי, יתן אל לבו, שגם 'מעצר הבית' כלל וכלל אינו מובן מאליו.
6. לצד זאת, לא בלי התלבטות, מצאתי כי יש מקום להעתר באופן חלקי לבקשת העורר לעניין השתתפות בתפילות החגים. באיזון העדין והמורכב - מבחינה אנושית ומבחינה משפטית - בין זכויותיו של העורר מזה, לבין תכליות המעצר מזה, דומני כי יש מקום לאפשר לעורר להתפלל בציבור ביום הכיפורים. סוף סוף, לא ראי תפילות יום הכיפורים - יום צום וחשבון נפש, על החשיבות המיוחדת הנודעת לו, לכלל ולפרט, כראי תפילות חג הסוכות ושמחת תורה.

7. הערר נדחה אפוא ברובו, ומתקבל במקצתו. העורר יוכל להשתתף, בליווי צמוד של אחד מן המפקחים, בתפילות יום הכיפורים המתקיימות בבית הכנסת 'יחווה דעת' הסמוך למקום מגוריו (כמפורט בהודעה שהוגשה מטעמו לאחר הדיון). ההיתר נתון לשם השתתפות בתפילות בלבד, לא מעבר לכך. את תפילות חג הסוכות ושמחת תורה יוכל העורר להתפלל בביתו, ואין מניעה כמובן כי יעשה כן במניין כהלכתו, ככל שהדבר אפשרי.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ט (17.9.2018).

ש ו פ ט
